

В таких умовах надзвичайно складно паралельно здійснювати боротьбу зі злочинністю. Адже на непідконтрольних територіях відсутні діючі правоохоронні органи, що призводить до неможливості реєстрації злочинів та проведення будь-яких слідчих дій, а у прифронтових містах, не зважаючи на наявність контролю з боку української влади, постають зовсім інші проблеми – брак кваліфікованих кадрів та їх належної мотивації, специфічних методик розслідування та досвіду роботи в умовах так званої «гібридної війни».

Отже, злочинність в районі проведення АТО має більш детально досліджуватись вченими, державним органам, громадськістю. Ми маємо зосередити увагу і зусилля не лише на її детермінантах, але й на локалізації та нейтралізації наслідків.

Список використаних джерел

1. Штогрі І. Називай агресією «захистом»: принципи інформаційної війни проти України / І. Штогрі // Свобода. – 2015. – 6 травня.
2. Джужа О. М. Актуальність кримінологічного дослідження екстремальних умов (ситуацій), що сприяють злочинності підчас проведення антитерористичної операції / О. М. Джужа, А. В. Гаркуша // Юридичний часопис НАВС. – 2014. – № 2. – С. 28–29.

Ключові слова: злочинність, АТО, детермінанти, протидія, гібридна війна

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Мандріченко Ж. В.

Бойко Марія Геннадіївна

студентка 4-го курсу факультету підготовки слідчих
Національного університету «Одеська юридична академія»

ДО ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ОСІБ, ЯКІ ВІДБУВАЮТЬ ПОКАРАННЯ В РАЙОНІ ПРОВЕДЕННЯ АТО ЧИ НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ

Вже понад 4 роки наша країна знаходиться в стані «гібридної війни» з РФ. Саме такий стан речей і обумовлює необхідність детального вивчення правового статусу осіб, які відбувають покарання в районі проведення АТО чи на тимчасово окупованих територіях.

Відповідно до Указу Президента України №875/2014 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 04.11.2014 «Про невідкладні заходи щодо стабілізації соціально-економічної ситуації в Донецькій та Луганській областях», найвищим органом, відповідаль-

ним за врегулювання статусу осіб, які відбувають покарання на окупованих територіях Криму та Донбасу, є Міністерство юстиції України [1].

З метою законодавчого врегулювання статусу цих засуджених, Міністерством юстиції розроблений законопроект «Про правовий статус засуджених, які відбували покарання на тимчасово окупованій території або території населених пунктів, де органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, на території населених пунктів, що розташовані на лінії зіткнення, а також на території держави-агресора» [2].

Відповідно до нього, головний статус таких засуджених осіб – громадяни України. Окрім цього, вони, на час їх виявлення, мають статус засуджених, щодо яких порушено порядок виконання вироку суду [3].

Як відомо, у 2014-му Росія автоматично «подарувала» своє громадянство мешканцям окупованого Криму. Відмовитися від нього можна було лише у письмовій формі. Багато засуджених не могли скористатися цим правом і стали «громадянами РФ» без своєї згоди.

Якщо територія Криму офіційно визнана окупованою, то окремі райони Донецької та Луганської областей – наразі просто «непідконтрольні».

Тут ув'язнені не можуть відбувати покарання відповідно до українського законодавства, скористатися умовно-достроковим звільненням, скаржитися в українські органи влади на порушення своїх прав, бачитися з родичами, які мешкають на підконтрольній території, писати й отримувати листи, посилки.

Дуже часто здійснюється перешкоджання з боку працівників колоній при написанні клопотань про переведення їх на підконтрольну Україні територію. У засуджених під різними приводами не приймали заяви або ж не давали цим заявам руху в подальші інстанції. Неодноразово колонії опинялися в епіцентрі бойових дій.

Всі судові справи залишаються на непідконтрольній території. Тому після відбуття людиною покарання обов'язково необхідно з'ясувати легітимність її звільнення за українським законодавством [4].

Українські органи державної влади та громадянське суспільство мають розробити стратегію вирішення цих проблем і чітко визначити, що вони можуть запропонувати цим особам. Можливо, це будуть певні амністійні пільги через ті умови, в яких вони перебували впродовж цих років (відсутність меддопомоги, погане харчування, обстріли, психологічний тиск тощо). Ми маємо розглядати цих осіб як своїх громадян, які повертаються, інтегруються. Має бути максимальне сприяння у зменшенні всіх перешкод на шляху до цього повернення, створення відповідних умов для спрощення процесу отримання всіх необхідних документів, адже, звільняючись з місць виконання

покарань, вони мають на руках лише довідку, видану нелегітимними органами, і в українських правоохоронців виникає багато запитань.

Отже, можна сказати, що правовий статус осіб, які відбувають покарання в районі проведення АТО чи на тимчасово окупованих територіях, досі є невизначеним на законодавчому рівні і має бути якнайшвидше врегламентованим, оскільки в подальшому це допоможе максимально ефективно вирішувати вищевказані проблеми.

Список використаних джерел

1. Указ Президента України №875/2014 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 04.11.2014 «Про невідкладні заходи щодо стабілізації соціально-економічної ситуації в Донецькій та Луганській областях» [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/875/2014>
2. Про правовий статус засуджених, які відбували покарання на тимчасово окупованій території або території населених пунктів, де органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, на території населених пунктів, що розташовані на лінії зіткнення, а також на території держави-агресора : Законопроект від 21.04.2017 (Неофіційний текст) / [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/NT3340.html
3. Чабарай Г. Як Україні не забути своїх в'язнів в окупації / Г. Чабарай [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://tyzhden.ua/Society/202492>
4. Городецький А. МініУст працює: статус засуджених осіб, які відбувають покарання в окупованих Криму та на Донбасі / А. Городецький [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://www.donbasssos.org/22022018-2/>

Ключові слова: засуджені, правовий статус, АТО, тимчасово окуповані території.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри Черкасов С. В.

Бондаренко Регіна Юріївна

студентка 5 курсу Інституту кримінальної юстиції
Національний університет «Одеська юридична академія»

КРИМІНАЛОГІЧНІ ПІДСТАВИ РЕФОРМАЦІЇ ІНСТИТУТУ ЗЛОЧИНІВ В СФЕРІ ПІДПРИЄМНИЦТВА

Україна позиціонує себе як країна з європейськими цінностями, тобто як країна з сукупністю аксіологічних максим, основних принципів розбудови суспільства та держави, політико-економічних, культурних, правових та інших норм, направлені на